

ville nævntig ved Behandling af Toldloven have lagt Mærke til, at Sufferet med Hensyn til Tolden absolut står som Nummer Et. Vi ere nu her i Landet næde til, at Fabrikationen af Rødsukker ikke er ganske ringe, men det stuldes ikke Statsfassens Foranstaltung eller vort Initiativ, det stuldes Private. Vi have nu nadet til at fabrikere 42 Mill. Pond Suffer aarlig, og det er, saa vidt jeg hører, i økonomist Henseende til stor Nutte for Landet, og man kan heraf tage Anledning til at tage under Overvejelse, om man ikke ved Øpmuntring gennem Finantsloven lunde bringe det til, at man i løbet af nogle faa Aar lunde faae Produktionen af Suffer fordoblet, thi allerede det, at der fabrikeres saa meget Suffer, som vi forbruge, vil Enhver indse, er en betydelig økonomist Fremgang. Man ser let, hvilken Værdi det har for Landet, og man legger ogsaa Mærke til, at hvor der dyrkes Rødsukker, kan der gives Boning og Brod til flere Mennesker, end hvor Jordene dyrkes paa anden Maade. Jeg henstiller dette til Overvejelse for det øræde Finantsudvalg, men tager specielt Forbehold mod, at jeg vil opfordre til, at Staten stulde anlægge Fabrik, thi hvad Staten gjør i saa Henseende som Entrepreneur plejer ikke at højes, hvormod naar Andre tage Sagen i Hænde, og Staten opmuntrer dertil og ved sin Kontrol bidrager til at fremme saadanne Institutioner, plejer der næsten altid at være Held ved Sagen, og det tænker jeg ogsaa her vil være. Det stulde hjælpe til, at der lunde fabrikeres noget mere Suffer her i Landet, og hvis man gennem nogle Aar lunde forøge Produktionen til det Dobbelte af, hvad den nu er, vilde det være til betydelig Gavn. Det Andet, jeg nævnte, var Brændevinsfabrikationen, og her vil man også have lagt Mærke til, at der er stor Udfætning af Brændevin. Man kan næppe her bruge det Udtryk, at er det danske Folk et suffererdt Folk, saa er det ved Siden af ogsaa et lidt fugtigt Folk, thi Forbruget af Brændevin er som sagt temmelig stort. Jeg maa imidlertid her tage et Forbehold. Naar jeg opfordrer til, at man gennem Finantsloven stulde gjøre Noget for at forbedre Brændevinsproduktionen, er det ikke dermed min Mening, at man dermed stulde gaa imod dem, som arbeide for Afholdstanden. Det er ikke Tilfældet. Det er ikke Brændevinsfabrikantene selv, som forbruge mest Spiritus, og det kan ikke være til Stede, om vi her hjemme fabrikere et meget større Quantum endnu til Forbrug i Udlændet; det vilde i økonomist Henseende være til betydelig Gavn for Landet.

Man behøver blot at tænke sig et bestemt Kvotum; naar man fabrikerede f. Ex. 30 Mill. Pottes mere, end der nu fabrikeres, vilde det være noget Betydeligt, og det vilde være en økonomist Fremgang. Jeg tænker mig, og her tager jeg ogsaa et Forbehold, at Fabrikationen kun stulde ske på den Maade, at der blev anlagt mindre Fabrikker i Jylland. De Herrer ville have lagt Mærke til, at Hedeselskabets Virksomhed har fundet en stor Tilslutning, vihndt til stor Glæde for de fleste her Tilstede værende; det er lykedes dette Selskab i Løbet af 23 Aar at forvandle 40 Kvadratkilme brugelig Hede til Aalsgaard eller Skov, og det kan ikke negres, at det både i økonomist Henseende og for Landet i Allmindelighed maa anses for et betydeligt Fremstrid. Hvis man nu ved at anlægge Brændevinsfabrikker i det Smaa i disse Hede egne lunde have til at fåne et langt betydeligere forbedret Aalsbrug, end det kan ske paa anden Maade, vilde det være til stor Gavn. Jeg har ikke, at det vil nøde Modstand i nogen Henseende. Det vilde være et betydeligt Fremstrid ikke alene for Landet i økonomist Henseende, men ogsaa for vedkommende Hedeboere, idet det jo er jaat, at Brændevinsproduktionen særlig skal gjøre den Høje at staffe en forbedret Dyrking til Højet, hvilket jo igjen bidrager til, at Aalsbruget ogsaa bliver bedre. Maaden, hvor paa dette stulde ske, skal jeg ikke udførlig fremtille her. Det maa være Finantsudvalgets Sag at gjøre Strid til, at man fra Finantsfassens Side yder Tillid til dem, der ville anlægge saadanne Fabrikker paa Heden, og man maa føge at tillie dem saa gunstigt som muligt for at fåa Brændevinsfabrikationen udbredt paa Hedeegnen. Det er selvfølgeligt, at naar man kommer ind paa økonomist Betingninger, paa Betingninger over Statens økonomiske Tilbagegang, henledes Øpmærkningen forst paa den Erhvervsgren, som har størst Betingelse for at kunne forbedre Forholdene, nemlig Landbrugeren. Det er ingenlunde min Hensigt dermed at tilliede give, at de andre Erhvervsgrene, saafom Handværk, Industri, Ffæteri o. v. ikke i visse Henseender stulde kunne betragtes som ligestillede dermed, men i økonomist Henseende er der ingen Dovs om, at Landbruget er den Kile, man væsentlig vil slæ på. Det bedste Bevis derpå er, at om trent $\frac{1}{10}$ af Landets Befolning underholder $\frac{1}{5}$ af Landbruget, og at om trent $\frac{1}{6}$ af Statsfassens Forbrug kommer fra Landbruget. Jeg skal satte mig meget fort. Men der er et Par Anstæg eller Sværksættel-